

Légi kalandokról meséltek a békéscsabai veterán pilóták

A Békéscsabai Veterán Pilóták Baráti Köre 2008 óta minden évben összehívja a város egykori pilótáit, hogy felelevenítsék évtizedekkel ezelőtti élményeiket. Az idei rendezvényen többek közt beszélgetés, a régi és új történetek visszaidézése, valamint az elmúlt évek fotóinak megtekintése volt a program.

Busi Ottó
otto.busi@gmail.com

BÉKÉSCSABA Körülbelül harmincan gyűltek össze a békéscsabai repülőtér épületében, hogy ismét találkozzanak egymással, együtt emlékezzenek a régebbi közös repülés élményekre, és megvitassák az aktuális eseményeket.

- Ez egy csodálatos világ, amit csak az ért meg, aki benne élt. A vitorlázópilóta más, mint a többi ember, mi egymásra voltunk utalva. Hiszen ahhoz, hogy egy repülő felkerüljön a levegőbe, egy gárda összehangolt munkája szükséges - fogalmazott Párzsa László főszervező. Az ezüstkoszorús pilóta 1956-ban ült először repülőn, de rögtön magával ragadta ez a világ. És azóta

A veteránok már letették a botkormányt, de mindegyiküknél örök szerelem maradt a repülés. Fotó: L.P.

is örömmel emlékszik vissza a levegőben töltött percekre. Ezek közül is kiemelkedik első startja: - Tizenöt éves múltam, hóesésben, nyitott géppel, egyedül repültem. Egy meghatározó, csodálatos élmény volt - árulta el a pilóta.

A repülőtérén egykor Katonai Előkészítő Motoros Repülőiskola is működött, többek kö-

Honnan jött a találkozó ötlete?

Párzsa László főszervező azt is elmesélte, hogy miként jött a találkozó ötlete: - A családdal nézegettünk fotókat, köztük régi fényképeket. A kislányom pedig akárhogy is nézte és győzködött, nem akarta elhinni, hogy

ezenek én vagyok, és azt sem, hogy korábban repültem. Ezt bizonyítandó vettem fel a régi pilótatársakkal a kapcsolatot, de az is bennem volt, hogy hiányoznak és jó lenne velük olykor összejönni, beszélgetni egy jót.

zött Farkas Bertalan - hazánk eddigi egyetlen úrhajósa - is itt tanult két hétig, mielőtt hivatásosként bekerül a honvédségbe.

A találkozón részt vett Békési István motoros-, és vitorlásrepülőgép-vezető is, aki több évtizedig volt főoktató a reptéren.

Hazánk egyetlen úrhajósa, Farkas Bertalan is Békéscsabán tanult két hétig.

- Vitorlázón ezerkétszáz, míg motoros repülőgépen 5800 órát repültem. Még 1954-ben kezdtem vitorlázni, alig 15 évesen, gyerekként, és egészen 1997-ig repültem. Nagyon sok tehetséges növendékem volt az eltelt évtizedek alatt - mondta el az egykori főoktató.

Az eseményen Szappanos József nyugalmazott repülőtér-parancsnok is ott volt, aki 2015-ben a Nemzeti Közlekedési Hatóságtól elismerő oklevelet vehetett át több évtizedes kiemelkedő szakmai tevékenységéért.

- Még 1949-ben kezdtem a pályafutásom Békéscsabán, majd több évtizedig dolgoztam

a reptéren. Ez idő alatt körülbelül nyolcszáz, a békéscsabai képzésen részt vevő fiatalalt engedtem útjára motoros gépen.

Szappanos József történetek százait tudná elmesélni. Lapunknak egy Dunakeszi légtérben történt esetet részletezett.

- Egy légi bemutatót vezettem, és leszállási engedélyt kértem, mint a kötelék vezére. Ekkor jelezték, hogy nincs kint a jobb futóművem, így kiléptem a kötelékből, és irány föl, a magasba. A futó vészkioldójának kiengedése után jól bekötöttem magam, és a sebességet betartva, zuhanórepülésbe mentem át, majd a megadott pillanatban felrántottam a gépet. Ilyenkor az ember és a gép is vizsgázik, mindkettőnek ki kell bírnia azt az erőt, ami hat rá. Az ember elkezdi zuhanni, és mielőtt elérné a maximális sebességet behúzó, olyan szinten, hogy szinte beleszorul az ülésbe. Ennek az erőnek a hatására, amikor a gép hirtelen földadja az orrát, a futó - tehetetlenségéből fogva - előrecsapódik. Ez így történt nálam is, kinti helyzetben csukódtak a záruk, és zöldre váltottak a lámpák. Ezért is fontos, hogy minden lehetőséget begyakoroljon a pilóta.